

10. கிளவியாக்கம்

(கிளவி - சொல், சொற்களை ஆக்கிக் கொள்ளுதல், எவ்வாறு பேசுவது, எவ்வாறு எழுதுவது, சொற்களை எவ்வாறு பயன் கொள்ள வேண்டும் போன்ற செய்திகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.)

சொல்வகை - உயர்திணையும் அஃறிணையும்
 484. உயர்திணை என்மனார் மக்கள் சுட்டே
 அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே
 ஆ இரு திணையின் இசைக்குமன் சொல்லே.

உயர்திணை - மூன்றுபால்கள்
 485. ஆடுஉ அறிசொல் மகடுஉ அறிசொல்
 பல்லோர் அறியும் சொல்லொடு சிவணி
 அம்முப் பால் சொல் உயர்திணையவ்வே.

அஃறிணை - இரண்டு பால்கள்
 486. ஒன்று அறிசொல்லே பலஅறி சொல்லென்று
 ஆ இரு பால்சொல் அஃறிணையவ்வே.

'பேடி' முதலிய சொற்கள்
 487. பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின்
 ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்
 தெய்வம் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும்
 இவ் என அறியும் அந்தம் தமக்கு இலவே
 உயர்திணை மருங்கின் பால்பிரிந்திசைக்கும்.

மக்களை உயர்திணை எனக்கூறுவர்; மக்கள் அல்லாத ஏனைய உயிர்களை அஃறிணை எனக்கூறுவர்; ஆகிய இரு திணைகள் பற்றியும் சொற்கள் பொருள் உணர்த்தி அமையும். 1

ஆணைக்குறிக்கும் சொல், பெண்ணைக் குறிக்கும் சொல், பலரைக் குறிக்கும் சொல் எனமுன்று பால்களாகச் சொற்கள் அமையும்; அவையே உயர்திணைச் சொற்கள். 2

ஒன்றினைக் குறிக்கும் சொல், பலவற்றைக் குறிக்கும் சொல், என்று இரண்டு பால்களாக அமையும்; அவையே அஃறிணைச் சொற்கள். 3

உயர்திணையில் ஆண்மை திரிந்து பெண்தன்மை மிக்க பேடி என்ற சொல்லும், தெய்வத்தைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொற்களும், இவை என அறியும் ஈறுகளையுடையன அல்ல. அதனால் உயர்திணை போன்றே ஆண், பெண், பலர் என்ற முப்பால்களாகப் பிரிந்து வழங்கும். பேடிவந்தாள்; முருகன் வந்தான்; பெருமாள் தந்தான்; திருமகள் எழுந்தாள். 4

ஆண்பால் ஈறு

488. னஃகான் ஒற்றே ஆடே அறிசொல்.

பெண்பால் ஈறு

489. ளஃகான் ஒற்றே மகடே அறிசொல்.

பலர்பால் ஈறு

490. ரஃகான் ஒற்றும் பகர் இறுதியும்
மாரைக் கிளவியும் உளப்பட மூன்றும்
நேரத்தோன்றும் பலர் அறிசொல்லே.

ஒன்றன்பால் ஈறு

491. ஒன்றறி கிளவி தறட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத்து இறுதியாகும்.

பலவின்பால் ஈறு

492. அ ஆ வ என வருஉம் இறுதி
அப்பால் மூன்றே பல அறிசொல்லே.

இந்த ஈறுகள் வினையிலும் வரும்
493. இருதிணை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய
ஈற்றின் நின்றிசைக்கும் பதினோர் எழுத்தும்
தோற்றம் தாமே வினையொடு வருமே.

ளகர ஒற்று ஆண் பால் ஒருமையைக் குறிக்கும்
அவன்; கற்றான்; வெள்ளை மனத்தன். 5

ளகர ஒற்று பெண்பால் ஒருமையைக் குறிக்கும்.
அவள்; வந்தாள்; பண்பினள். 6

ரகர ஒற்று, பகர இறுதி, மார் என்ற சொல் மூன்றும்
பலர்பாலைக் குறிக்கும். உழைத்தனர்; என்ப;
தம்பிமார். 7

அஃறிணை ஒன்றினைக் குறிக்கத் த, ற, ட மேல்
ஏறிவரும் குற்றியலுகரங்களாகிய து, ரு, டு வரும்.
வந்தது; போயிற்று; குறுந்தாட்டு. 8

அஃறிணை பலவற்றைக் குறிக்க அ, ஆ, வ என்ற
மூன்று ஈறுகளும் வரும். ஓடின; நடைபெறா; வருவ. 9

உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய இருதிணைகளிலும்
ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல என ஐந்து
பால்களைக் குறிக்க ன், ன், ன், ன், ன்; ர, ப, மார், து, ரு, டு,
அ, ஆ, வ ஆகிய பதினொன்று எழுத்துக்களும் வினைச்
சொற்களோடு வரும். 10

பெயரும் வினையும் ஒத்த பாலில் வரவேண்டும்
 494. வினையின் தோன்றும் பாலறி கிளவியும்
 பெயரின் தோன்றும் பாலறி கிளவியும்
 மயங்கல் கூடா தம் மரபினவே.

பேடி என்ற சொல் அமையும் வகை
 495. ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
 ஆண்மை அறிசொற்கு ஆகிடன் இன்றே.

வினாவும் விடையும் அமையும் வகை
 496. செப்பும் வினாவும் வழாஅல் ஒம்பல்

வினாவே விடையாக வரலாம்
 497. வினாவும் செப்பே வினா எதிர்வரினே.

மறைமுக விடைகள் வழுவல்ல
 498. செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை இன்றே
 அப்பொருள் புணர்ந்த கிளவியான.

வினாவும் விடையும் பொருள் பொருந்தி வரல்
 499. செப்பினும் வினாவினும் சினை முதல் கிளவிக்கு
 அப்பொருள் ஆகும் உறழ் துணைப்பொருளே.

தகுதி வழக்கும் இயல்பு வழக்கும் அமையும் வகை
 500. தகுதியும் வழக்கும் தழீஇயின ஒழுக்கும்
 பகுதிக் கிளவி வரைநிலை இலவே.

முன்கூறிய பதினோரு ஈறுகளும், வினையிலும்
பெயரிலும் மயங்கி வருதல் கூடா. அவன் வந்தான்;
அவள் கற்றாள்; அவர் சொன்னார்; அது வந்தது;
அவை வந்தன; போன்று மயங்காது வரவேண்டும். 11
குண்மையில் திரிந்த பெண்தன்மை மிக்க பேடி
பன்ற சொல் ஆண்பால் குறிக்கும் ஈறுகளுடன்
வருதற்கு இடமில்லை. பேடி வந்தாள். 12

சொல்லுதலும், கேள்வி கேட்டலும், பிழையில்லாமல்
பாதுகாத்தல் வேண்டும். 13

கேள்வி கேட்டலே, விடையாக அமையும், பதில்
புறும் போது. உண்டாயா? நான் என்ன விரதமா?
கண்டேன் என்பது பொருள். 14

பதில் கூறும் போது, வினாவுக்குப் பொருந்திய
புறையில் அமைந்து, சிறிது வழுவாக அமைந்
தாலும் நீக்கும் நிலைமை இல்லை. உண்டாயா?
பயிற்று வலி எனப்பதில் கூறுதல். 15

சொல்லும் போதும், கேள்வி கேட்கும் போதும்
வினை, முதல் போன்ற பொருள்கள் "பொருந்தி
வருதல் வேண்டும். அவள் கண்ணினும் இவள் கண்
அழகு என்று கூறலாம். அவள் தலையிலும் இவள்
கண் அழகு என்று கூறக் கூடாது. 16

திபோலும் முகம் தகுதி வழக்கு; மண், நீர், காற்று
புயல்பு வழக்கு; இவ்விரு வழக்கினையும் தழுவியும்,
பாறியும் நடக்கும் ஒரு பகுதிச் சொற்கள் நீக்கும்
நிலைமை யுடையன அல்ல. 17

வழக்கும் செய்யுளும்

501. இனச் சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை
வழக்காறு அல்ல செய்யுளாறே.

இயற்கைப் பொருளைக் கூறும் முறை
502. இயற்கைப் பொருளை இற்று எனக்கிளத்தல்

செயற்கைப் பொருளைக் கூறும் முறை
503. செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறல்

காரணத்தைச் சேர்த்து ஆக்கத்தைக் கூறல்
504. ஆக்கம் தானே காரண முதற்றே.

வழக்கில், காரணமின்றியும் ஆக்கத்தைக் கூறுதல்
505. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்
போக்கின்று என்ப வழக்கினுள்ளே.

பால் ஐயமுள்ளன அமையும் வகை
506. பால் மயக்குற்ற ஐயக்கிளவி
தான் அறிபொருள்வயின் பன்மை கூறல்.

திணை ஐயமும் பால் ஐயமும்
தோன்றினால் வினவும் முறை
507. உரு என மொழியினும் அஃறிணைப் பிரிப்பினு
இரு வீற்றும் உரித்தே சுட்டுங் காலை.

செஞ்ஞாயிறு இனம் கட்டாத பண்பு கொண்ட
பெயர். கருஞ்ஞாயிறு, வெண் ஞாயிறு இல்லை.
வழக்கில் ஞாயிறு எனவும் செய்யுளில் செஞ்ஞாயிறு
எனவும் வரும்.

18

இயற்கைப் பொருளை இத்தன்மைத்து எனக்
கூறவேண்டும். நிலம் வலிது. நீர் தண்ணிது. 19

செயற்கைப் பொருளை ஆக்கச் சொல்லொடு
சொல்ல வேண்டும். நீர் சூடாயிற்று; வழி
அகலமானது.

20

ஆக்கச் சொல்லைக் கூறும் போது காரணத்தை
முன்வைத்துச் சொல்லவேண்டும். இரவு பகலாகப்
படித்ததால் பட்டம் பெற்றான்.

21

உலக வழக்கில் ஆக்கச் சொல்லைக் காரணம்
காட்டாமலும் சொல்லலாம், அதனால் குற்றம்
இல்லை. முகம் பொலிவானது.

22

உயர்திணை எனத் தெரிந்து ஆண்பாலா,
பெண்பாலா எனத் தெரியவில்லை எனில், அறிந்த
நிலையில் பன்மையில் கூறவேண்டும். அங்கு
நிற்பவர் யார்?

23

உயர்திணையா? அஃறிணையா என ஐயம் தோன்றிய
இடத்து உரு என்ற சொல்லைப் பயன்
கொள்ளலாம். அங்கே தோன்றுகின்ற உரு எது?
என. ஒன்றா? பலவா? என்ற அஃறிணைப் பால்
ஐயம் வரும் போது பன்மையில் கூறலாம். கடிதங்கள்
எத்தனை?

24

13.

துணிந்த பின் சுட்டிக் கூறும் முறை
508. தன்மை சுட்டலும் உரித்தென மொழிப
அன்மைக் கிளவி வேறிடத்தான.

அடைமொழித் தொடர் - வண்ணச் சினைச்சொல்
509. அடை சினை முதல் என முறை மூன்றும் மயங்காமை
நடைபெற்றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்

பால் வழுவமைதி

510. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கினாகிய உயர்சொல் கிளவி
இலக்கண மருங்கில் சொல்லாறு அல்ல.

இடம் உணர்த்தும் சொற்கள்

511. செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையினும்
நிலைபெறத் தோன்றும் அந்நாற் சொல்லும்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும்
அம்முவிடத்தும் உரிய என்ப.

தன்மை, முன்னிலைக்குரிய சொற்கள்

512. அவற்றுள்
தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கிளவியும்
தன்மை முன்னிலை ஆயீர் இடத்த.

தெளிந்த பொருளின் தன்மையைச் சொல்லும் போது, அன்மைச் சொல் வேறிடத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுவர். ஆண் அல்லன் பெண் மகள். 25

செங்கால் நாரை என்பதில் செம்மை - வண்ணம், கால் - சினை, நாரை முதல், இவ்வாறு அடை, அடுத்துச் சினை, அடுத்து முதல் மூன்றும் மயங்காது வருதல் வேண்டும்.

26

இளங்கோ வந்தார்; புலியார் தாவினார்; போன்ற உயர்வுகருதிச் சொல்லும் சொற்கள் இலக்கண வழக்குப்படி அமைந்த சொல் வழக்கு அல்ல. உலக வழக்கில் காணப்பெறுகின்றன.

27

செல்லுதல், வருதல், தருதல், கொடுத்தல் ஆகிய நான்கு சொற்களும், தன்மை, முன்னிலை, பார்க்கை ஆகிய மூன்று இடங்களுக்கும் உரியனவாய் வழங்கும் என்று கூறுவர்.

28

அந்நாற் சொற்களுள் தருதல், வருதல் என்ற சொற்கள் தன்மை முன்னிலை ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் வரும். எனக்குத்தந்தான், என்னிடம் வந்தாள்; உனக்குத் தந்தாள், உன்னிடம் வந்தான்.

29

படர்க்கைக்குரிய சொற்கள்

513. ஏனை இரண்டும் ஏனை இடத்த.

யாது எவன் என்னும் சொற்கள்

514. யாது எவன் என்னும் ஆயிரு கிளவியும் அறியாப் பொருள்வயின் செறியத் தோன்றும்.

அவற்றுள் யாது என்னும் சொல்

515. அவற்றுள் யாது என வருஉம் வினாவின் கிளவி அறிந்த பொருள்வயின் ஐயம் தீர்தற்குத் தெரிந்த கிளவி யாதலும் உரித்தே.

சினை, முதல் சொற்களுக்கு உம்மை வேண்டும்
516. இனைத்து என அறிந்த சினை முதல் கிளவிக்கு வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்.

நிலை இல்லாப்பொருளுக்கும் உம்மை வேண்டும்
517. மன்னாப் பொருளும் அன்ன இயற்றே.

வணிக மரபு

518. எப்பொருளாயினும் அல்லது இல்எனின் அப்பொருள் அல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இருக்கும் பொருளைச் சுட்டிக்கூறல்
519. அப்பொருள் கூறின் சுட்டிக் கூறல்.

ஏனைய செல்லுதல், கொடுத்தல் இரண்டு சொற்களும் படர்க்கை இடத்தில் வரும். அவனிடம் சென்றான்; அவனுக்குக் கொடுத்தான். 30

அறியாத பொருளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு யாது, எவன் என்ற இரு சொற்களையும் பயன்படுத்தலாம். நும் ஊர் யாது? இதற்குப் பொருள் எவன்? எவன் இன்று என்ன என்று கூறப்பெறுகிறது. 31

அறிந்த பொருளினைத் தெளிவுபடுத்தற்கு யாது என்ற வினாச் சொல் பயன்படும் தெளிவான சொல். இம்மரங்களுள் தேக்கு மரம் யாது? பண்ப்பையுள் இருக்கும் பணம் யாது? 32

ஐந்து விரல்களும் சிவந்தன; முத்தமிழும் கற்றான்; இவை, சினையும் முதலும், வினைப் படுதொகுதியில் உம்மை பெற்றன. 33

நிலை இல்லாத பொருளைக் கூறுமிடத்தும் உம்மை கொடுத்துக் கூறவேண்டும். குருடு காண்டல் பகலும் இல்லை. 34

மணிமேகலை உண்டா? என்று கேட்டால் சிலம்பு அல்லது இல் என்று கூறுதல். வினவப்பட்ட பொருளல்லாத பிறிது பொருள் கூறி அதனோடு சேர்த்து அல்லது இல் எனக் கூறல் வேண்டும். 35

தம்மிடம் இருக்கும்பொருளைச் சுட்டிக் கூறுதல் வேண்டும். சிலம்பு அடியார்க்கு நல்லார் உரை அல்லது இல்லை. 36

பொருட் பெயரும் சுட்டுப் பெயரும்
520. பொருளொடு புணராச் சுட்டுப் பெயராயினும்
பொருள்வேறு படாஅது ஒன்றாகும்மே.

இயற்பெயரும் சுட்டுப்பெயரும்
521. இயற்பெயர்க் கிளவியும் சுட்டுப் பெயர்க்கிளவியும்
வினைக்கு ஒருங்கு இயலும் காலம் தோன்றின்
சுட்டுப் பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்
இயற்பெயர் வழிய என்மனார் புலவர்.

சுட்டுப் பெயரை முதலில் கூறல்
செய்யுளில் அமையும்
522. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளுள் உரித்தே.

சுட்டு முதலாகிய காரணக்கிளவி
523. சுட்டு முதலாகிய காரணக் கிளவியும்
சுட்டுப்பெயர் இயற்கையின் செறியத் தோன்றும்

சிறப்புப் பெயரும் இயற்பெயரும்
524. சிறப்பினாகிய பெயர் நிலைக் கிளவிக்கும்
இயற்பெயர் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

ஒரு பொருளுக்குப் பல பெயர்கள் வரும்போது
வினை முடிபு ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்
525. ஒரு பொருள் குறித்த வேறு பெயர்க்கிளவி
தொழில் வேறு கிளப்பின் ஒன்றிடன் இலவே.

பொருளைச் சொல்லிப் பின்பு சுட்டிச் சொல்ல வேண்டும். பொருளைச் சொல்லாது, அப்பொருளைச் சுட்டிச் சொன்னாலும் பொருள்வேறுபடாது. இது சிலம்பு.

37

இயற்பெயர்ச் சொல்லும் சுட்டுப்பெயர்ச்சொல்லும் வினைச் சொல்லாகிய பயனினை ஒருங்கு நடப்பதற்குரிய காலம் தோன்றுமாயின் சுட்டுப் பெயரை முதலில் கூறாமல் இயற்பெயருக்குப் பின் கூறவேண்டுமெனக் கூறுவர் அறிவுடையோர். கண்ணன் வந்தான்; அவன் கற்றான்.

38

'அவன் எம் இறைவன் அழகமர் மாமுருகன்' எனச் சுட்டுப்பெயர் முன்னும் இயற்பெயர் பின்னும் செய்யுளில் வரும்.

39

அதனால் போன்ற சுட்டெழுத்தை முதலாக உடைய காரணச் சொல்லும் சுட்டுப்பெயர் போன்று, சுட்டப்படும் பொருளுக்குப் பின்பு வரும். கண்ணன் கடின உழைப்பாளி அதனால் உயர்ந்தான்.

40

சிறப்பினால் ஒருவர் பெற்ற சிறப்புப் பெயரை இயற்பெயருக்கு முன்கூறவேண்டும். தமிழ்க் கடல் ராய. சொக்கலிங்கம்.

41

முதறிஞர், முத்தமிழ்க்காவலர், புலவர் குழு நிறுவனர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் பேசினார். தனித்தனி வினை முடிபு வந்தால் ஒருவரைக் குறிக்காது, பலரைக் குறிப்பது போன்று அமையும்.

42

தன்மைச் சொல்லுடன் அஃறிணைப்
பெயர்கள் விரவி வரலாம்

526. தன்மைச் சொல்லே அஃறிணைக்கிளவி என்று
எண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்.

ஒருமைக்குரிய சொற்கள்

527. ஒருமை எண்ணின் பொதுப் பிரிபால் சொல்
ஒருமைக் கல்லது எண்ணுமுறை நில்லாது.

வியங்கோள் அமையும் வகை

528. வியங்கோள் எண்ணுப் பெயர் திணை விரவுவரையார்.

பொதுச்சொல் - பொதுவினை

529. வேறு வினை பொதுச்சொல் ஒருவினை கிளவார்.

எண்ணும் போது பொதுவினை

530. எண்ணுங் காலும் அது அதன் மரபே.

இரட்டைக் கிளவிகள் தனித்துப் பொருள்தரா

531. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்து இசையா.

தலைமையும் பன்மையும்

532. ஒரு பெயர்ப் பொதுச் சொல் உள்பொருள் ஒழியத்
தெரிபு வேறு கிளத்தல் தலைமையும் பன்மையும்
உயர்திணை மருங்கினும் அஃறிணை மருங்கினும்.

உயர்திணைத் தன்மைச் சொல்லுடன் அஃறிணைப் பெயர்களை எண்ணிக் கூறும் போது அச்சொற்கள் விரவி வருதலை நீக்க மாட்டார்கள். யானும் என் நாயும் வருவோம்.

43

ஒருமையைக் குறிக்கும் ஒருவன், ஒருத்தி என்னும் பொதுப் பிரிபால்சொல் ஒருமை தவிர இருவன், இருத்தி என ஏனைய எண்ணுமுறைகளில் பொருந்திநில்லாது.

44

வியங்கோள் வினைச்சொற்கள், எண்ணிக்கையில் கூறப்படும் பெயர்கள் திணை விரவுதலை நீக்கார்; நாமும் நம்நாடும் உயர்க.

45

அணி அணிந்தார்; அணி கட்டினார், பூண்டார், போன்ற ஒருவினையால் கூறமாட்டார்கள்.

46

யாமும், குழலும், பறையும் இயம்பினர் எனப் பொது வினையால் சொல்வது மரபு.

47

சுறு சுறுப்பு, இவற்றை சுறு, சுறுப்பு எனப் பிரித்து வழங்குதல் இயலாது.

48

'ஆசிரியர் குடியிருப்பு' - உயர்திணை, தலைமையும் பன்மையும், ஏனையோர் உள் பொருள்; வாழைத்தோட்டம் - அஃறிணை, தலைமையும் பன்மையும், பிறமரங்களும் இருக்கலாம்

49

பெயரும் தொழிலும் மயங்கல்கூடா
533. பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை எல்லாம்
மயங்கல் கூடா வழக்கு வழிப்பட்டன.

விரவுப்பெயர் அஃறிணை முடிபின்
534. பலவயினானும் எண்ணுத்திணை விரவுப் பெயர்
அஃறிணை முடிபின் செய்யு ளுள்ளே.

பலபொருள் ஒருசொல் இருவகை
535. வினை வேறு படுஉம் பலபொருள் ஒரு சொல்
வினை வேறுபாட்பலபொருள் ஒரு சொல் என்று
ஆயிரு வகைய பல பொருள் ஒரு சொல்.

வினை, இனம், சார்பு இவற்றால் பொருள்
தெளிவு

536. அவற்றுள்
வினை வேறு படுஉம் பல பொருள் ஒரு சொல்
வேறு படு வினையினும் இனத்தினும் சார்பினும்
தேறத் தோன்றும் பொருள் தெரி நிலையே.

இடம் நோக்கிப் பொருள் தெரிதல்
537. ஒன்று வினை மருங்கின் ஒன்றித் தோன்றும்.

சிலம்பு அணிந்தார் - பெண்டிர்; கழல் அணிந்தார் ஆடவர்; மக்கள் ஆயிரவர் போரிட்டார் - இங்கு மக்கள் - பெண்டிரை நீக்கி, ஆடவரை மட்டும் குறித்தது. இவ்வாறு வழக்கு வழிப்பட்ட பெயரும் தொழிலும். 50

வடுகர், அருவாளர், வான் கருநாடர், சுடுகாடு, பேய், எருமை என்று இவை ஆறும் - இவை அஃறிணை முடிபு; பார்ப்பார், அறவோர், பசு, பத்தினிப் பெண்டிர் மூத்தோர், குழவி எனும் இவரை - உயர்திணையிலும் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. 51

கொடி படர்ந்தது; கொடி பறந்தது; கொடி - வினை வேறுபடும் பலபொருள் ஒரு சொல்; மா வீழ்ந்தது, மாமரம் வீழ்ந்தது; விலங்கு வீழ்ந்தது; வினை வேறுபடாஅப் பல பொருள் ஒருசொல்; என்று இருவகையின பலபொருள் ஒரு சொல். 52

மா துள்ளிப் பாய்ந்தது - வினையால் விலங்கு; மா, கொய்யா, வேம்பும் உள்ளன - இனத்தால் மரம்; போர்க் களத்திற்கு மாவைக் கொணர்க - சார்பால் குதிரை; இவ்வாறு வினையால், இனத்தால், சார்பால் பொருள் தெளிவு கிடைக்கிறது. 53

மா வீழ்ந்தது என்பதில், விலங்கையும் மரத்தையும் குறிக்கும் ஒருவினை; இடம் நோக்கிப் பொருள் தெரிய வேண்டும். 54

வெளிப்படச் சுட்டிச் சொல்லுதல்
 538. வினைவேறு படாஅப் பலபொருள் ஒருசொல்
 நினையங் காலைக் கிளந்தாங்கு இயலும்.

சொல்வோன் கருத்தை வெளிப்படச் சொல்க
 539. குறித்தோன் கூற்றம் தெரித்துமொழி கிளவி.

திணைக்குப் புறனடை

540. குடிமை ஆண்மை இளமை மூப்பே
 அடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
 பெண்மை அரசே மகவே குழவி
 தன்மை திரிபெயர் உறுப்பின் கிளவி
 காதல் சிறப்பே செறற்சொல் விறற்சொல் என்று
 ஆ அறு மூன்றும் உளப்படத் தொகைஇ
 அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி
 முன்னத்தின் உணரும் கிளவி எல்லாம்
 உயர்திணை மருங்கின் நிலையின ஆயினும்
 அஃறிணை மருங்கின் கிளந்தாங்கு இயலும்.

பாலுக்குப் புறனடை

541. காலம் உலகம் உயிரே உடம்பே
 பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
 ஞாயிறு திங்கள் சொல் என வரூஉம்
 ஆயீரைந்தொடு பிறவும் அன்ன
 ஆவயின் வரூஉம் கிளவி எல்லாம்
 பால்பிரிந்து இசையா உயர்திணை மேன.

முல்லைக் கொடி அசைந்தது; போர்க் கொடி அசைந்தது என முல்லை, போர் எனச் சுட்டிச் சொல்லும் போது பொருள் தெளிவுபடும். 55

கன்று, ஆன் கன்று, மாங்கன்று, ஆன் கன்றை நீர் ஊட்டி வளர்க்க, மாங்கன்றை நீர் பாய்ச்சி வளர்க்க, எனத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். 56

குடிமை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பு, அடிமை, வன்மை, விருந்து, குழு, பெண்மை, அரசு, மகவு, குழவி, தன்மை திரிபெயராகிய அலி, குருடு, காதல், சிறப்பு, சினம், வெற்றி ஆகிய பதினெட்டுச் சொற்களும், வேந்து, வேள், குரிசில், அமைச்சு போன்ற சொற்களும் குறிப்பால் உணரும் உயர்திணையை உணர்த்துவனவாக இருந்தாலும், அஃறிணை முடிபினைக் கொள்கின்றன. ஆண்மை நன்று; இளமை நன்று, சினம் தீது, போன்று; இத்திணைக் குற்றம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறது இந்த நூற்பா. 57

காலம், உலகம், உயிர், உடம்பு, விதி, வினை, பூதம், ஞாயிறு, திங்கள், சொல், ஆகிய பத்தும்; யாக்கை, கனலி, மதி, வெள்ளி போன்ற சொற்களும் உயர்திணைக்கண் இருந்தாலும், ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என்ற நிலையில் பால்பிரிந்து அமையா. உயிர்பிரிந்தது; ஞாயிறு தோன்றிற்று; திங்கள் தண்ணிது; சொல் நன்று. 58

இடத்துக்குப் புறனடை

542. நின்றாங்கு இசைத்தல் இவண் இயல்பு இன்றே.

ஈறுதிரிந்து உயர்திணை முடிபு பெறும்

543. இசைத்தலும் உரிய வேறிடத்தான.

விதந்து கூறும் சொற்கள் இனத்தை

உணர்த்தும்

544. எடுத்த மொழி இனம் செப்பலும் உரித்தே.

பன்மைக்குரிய உறுப்புச் சொற்கள்

545. கண்ணும் தோளும் முலையும் பிறவும்

பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி

பன்மை கூறும் கடப்பாடிவவே

தம் வினைக் கியலும், எழுத்தலங் கடையே.

ஈறு திரியாமல் நின்று சொல்லப்பெறுதல் இங்குக் கூறப்பெற்ற காலம் முதலியவற்றிற்கு இயல்பில்லை. காலன் கவர்ந்தான். 59

உலகம் பசித்தது; உலகோர் பசித்தனர்; உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்; இவ்வாறு ஈறு திரிந்து உயர்திணை முடிபைப் பெறும். 60

இவர் அனுமதிக்கப்படுவார் எனில் பிறர் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார் என இனம் கூறும். 61

கண் வலித்தது; தோள் உயர்ந்தது; கால் கடுத்தது, எனப் பன்மைக்குரிய சினை நிலைச் சொற்கள் சாதி ஒருமையாய் ஒருமை வினைச் சொல் கொண்டு முடிந்தன. கண்ணிரண்டும் அழுதன, எனத் தம் வினைக்கியலும் போது பன்மையில் முடியலாம்.

11. வேற்றுமையியல்

(பெயர்கள் உருப ஏற்றுப் பொருள் வேற்றுமைப் படுத்தும் தன்மையை உணர்த்தும் பகுதி).

வேற்றுமை ஏழு

546. வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப.

விளியோடு எட்டு

547. விளிகொள்வதன் கண் விளியோடு எட்டே.

வேற்றுமையின் பெயரும் முறையும்

548. அவை தாம்

பெயர் ஐ ஒடு கு

இன் அது கண் விளி என்னும் ஈற்ற.

எழுவாய் வேற்றுமை

549. அவற்றுள்

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர் தோன்று நிலையே.

எழுவாய் ஏற்கும் பயனிலைகள்

550. பொருண்மை சுட்டல், வியங்கொள வருதல், வினை நிலை உரைத்தல், வினாவிற்கு ஏற்றல் ப்ண்பு கொள வருதல், பெயர் கொள வருதல் என்று அன்றி அனைத்தும் பெயர்ப் பயனிலையே.

வேற்றுமைகள் ஏழு என்று கூறுவர். 1

விளி வேற்றுமைக்குத் தனி உருபில்லை.
விளிகொள்ளும் பெயரே விளிவேற்றுமையாகும். 2

அவை தாம் பெயர் வேற்றுமை, ஐ என்ற இரண்டாம்
வேற்றுமை, ஒடு என்ற மூன்றாம் வேற்றுமை, கு
என்ற நான்காம் வேற்றுமை, இன் என்ற ஐந்தாம்
வேற்றுமை, அது என்ற ஆறாம் வேற்றுமை, கண்
என்ற ஏழாம் வேற்றுமை, விளி வேற்றுமை
என்னும் ஈறுகளையுடையன. 3

எழுவாய் வேற்றுமையாகப் பெயர் மட்டும்
வெளிப்பட்டு நிற்கும். அதற்குத் தனி உருபு இல்லை.
கண்ணன் பந்து விளையாடினான். 4

மரம் உளது, எனப்பொருண்மை சுட்டலாகவும்;
மகனே வா, என வியங்கொள வருதலாகவும்; மாடு
மேய்கிறது, என வினை நிலையுரைத்தலாகவும்; அது
யாது? என வினாவிற்கு ஏற்றலாகவும்; காடுகரிது,
எனப் பண்பு கொள வருதலாகவும்; அவன்
கண்ணன், எனப் பெயர் கொண்டு முடிதலாகவும்
அறுவகையாக வரும். 5

தொ.14.

தொகைப் பெயரும் பயனிலை கொள்ளு
 551. பெயரினாகிய தொகையுமாருளவே
 அவ்வம் உரிய அப்பாலான.

எழுவாயும் தோன்றாஎழுவாயும்
 552. எவ்வயின் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி
 அவ்வியல் நிலையல் செவ்விதென்ப.

பெயரில் உருபு நிற்குமிடம்
 553. கூறிய முறையின் உருபுநிலை திரியாது
 ஈறு பெயர்க்காகும் இயற்கையு என்ப.

பெயரின் இயல்பு
 554. பெயர்நிலைக் கிளவி காலம் தோன்றா
 தொழில்நிலை ஒட்டும் ஒன்றலங் கடையே.

இரண்டாம் வேற்றுமை
 555. இரண்டாகுவதே
 ஐ எனப்பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 எவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்பு
 அவ்விரு முதலின் தோன்றும் அதுவே.

எழுவாயாகப் பெயர்த் தொகைகளும் வரும்.
சோழன் நலங்கிள்ளி; பனைமரம்; மதிமுகம்; பல்யாக
சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி. 6

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூன்று
இடப்பெயர்களும் வெளிப்படையாகத் தோன்றி
நிற்றல் சிறப்பு என்று கூறுவர். அவன் வந்தான். 7

முன்பு (113) கூறிய முறைமைப்படி, உருபுகள் தம்
வடிவம் வேறுபடாமல் (116) பெயர்க்கு இறுதியில்
வரும் என்று கூறுவர். அவனொடு. 8

பெயர்ச்சொல் காலங்காட்டாது. வினையைச் சார்ந்து
வரும் தொழிற்பெயராகிய வினையாலணையும்
பெயர் தவிர. கண்ணன்; வந்தவனைக் கண்டேன்.
9

ஐ என்ற இடைச்சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை
என்று கூறப்பெறும். அது வினை, குறிப்பு வினை
இரண்டின் அடிப்படைப் பொருளில் வரும். அருள்
அறிவைப் பெற்றான்; அவன் பொருளை உடையன்.
10

ஐ வேற்றுமைப் பொருள் பாகுபாடுகள்
 556. காப்பின் ஒப்பின் ஊர்தியின் இழையின்
 ஒப்பின் புகழின் பழியின் என்றா
 பெறலின் இழவின் காதலின் வெகுளியின்
 செறலின் உவத்தலின் கற்பின் என்றா
 அறுத்தலின் குறைத்தலின் தொகுத்தலின் பிரித்தலின்
 நிறுத்தலின் அளவின் எண்ணின் என்றா
 ஆக்கலின் சார்தலின் செலவின் கன்றலின்
 நோக்கலின் அஞ்சலின் சிதைப்பின் என்றா
 அன்ன பிறவும் அம்முதற் பொருள்
 என்ன கிளவியும் அதன்பால என்மனார்.

மூன்றாம் வேற்றுமை

557. மூன்றாகுவதே
 ஒடு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 வினை முதல் கருவி அனை முதற்றதுவே.

ஓடு வேற்றுமைப் பொருள் பாகுபாடுகள்
 558. அதனின் இயறல் அதன்தகு கிளவி
 அதன் வினைப்படுதல் அதனின் ஆதல்
 அதனின் கோடல் அதனொடு மயங்கல்

ஊரைக் காத்தான்; தந்தையை ஒப்பான்; வண்டியை
 ஒட்டினான்; மரத்தை இழைத்தான்; குருவியை
 ஒப்பினான்; அமைச்சரைப் புகழ்ந்தான்; தீயோரைப்
 பழித்தான்; அறிவைப் பெற்றான்; தாயை இழந்தான்;
 அழகியைக் காதலித்தான்; பகைவனை
 வெகுண்டான்; செற்றாரைச் செறும்; மணத்தை
 மகிழ்ந்தான்; நூலைக் கற்றான்; மரத்தை அறுத்தான்;
 நீளத்தைக் குறைத்தான்; நெல்லைத் தொகுத்தான்;
 களையைப் பிரித்தான்; பொன்னை நிறுத்தான்;
 அரிசியை அளந்தான்; பணத்தை எண்ணினான்;
 அறத்தை ஆக்கினான்; தூணைச் சார்ந்தான்;
 வழியைக் கடந்தான்; சூதினைக் கன்றினான்;
 புதல்வனை நோக்கினான்; பழியை அஞ்சினான்;
 நாட்டைச் சிதைத்தான்; இவ்வாறு இருபத்தெட்டுப்
 பொருளிலும் இவை போன்ற பிறவற்றிலும் வரும்
 என்று கூறுவர். 11

மூன்றாம் வேற்றுமை ஒடு என்ற உருபைக்
 கொண்டு அமையும். வினைமுதலும், கருவியுமாகிய
 அவ்விரண்டு அடிப்படைகளைக் கொண்டு வரும்.
 மனத்தொடு வாய்மைமொழியின்; வாலொடு என்
 பயன்? 12

மண்ணின் செய்த குடம்; உழைப்பால் சிறந்த
 உத்தமர்; நாலொடு நவிலாது; வாணிகத்தால்
 செல்வனாயினான்; தகுதியால் பெற்ற வேலை;
 பாலொடு தேன் கலந்தற்றே; கணவனொடு மனைவி

அதனொடு இயைந்த ஒருவினைக் கிளவி
 அதனொடு இயைந்த வேறு வினைக் கிளவி
 அதனொடு இயைந்த ஒப்பல் ஒப்புரை
 இன்ஆன் ஏது ஈங்கு என வருஉம்
 அன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார்.

நான்காம் வேற்றுமை

559. நான்கு ஆகுவதே

கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 எப்பொருளாயினும் கொள்ளும் அதுவே.

சுவ்வேற்றுமைப் பொருள் பாகுபாடுகள்

560. அதற்கு வினை உடைமையின் அதற்கு

உடம்படுதலின்

அதற்குப் படுபொருளின் அதுவாகு கிளவியின்
 அதற்கு யாப்புடைமையின் அதன் பொருட்பாதலின்
 நட்பின் பகையின் காதலின் சிறப்பின் என்று
 அப்பொருட் கிளவியும் அதன்பால என்மனார்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை

561. ஐந்தாகுவதே

இன் எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 இதனின் இற்று இது என்னும் அதுவே.

வந்தாள்; குளத்தொடு கோயில் அமைத்தான்; பொன்னொடு இரும்பு அணையர் நின்னொடு பிறரே; இன், ஆன் என்ற மாற்று உருபுகளை ஏற்று காரணப் பொருளில் வரும், கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்; நாணால் உயிர் துறப்பர்; அவை போல் வன பிறவும் வரும் என்று கூறுவர். 13

நான்காம் வேற்றுமை உருபாக கு என்ற இடைச்சொல் அமையும். எப்பொருளாயினும் ஏற்றுக் கோடல் பொருளில் வரும். அரசன் புலவர்க்குப் பரிசளித்தான். 14

பட்டத்திற்குப் படித்தான்; தலைமை தாங்குவதற்கு உடம்பட்டார்; நிலவுக்குத் தண்மையும் ஞாயிற்றுக்கு வெம்மையும்; தாலிக்குப் பொன்; பிணிக்கு மருந்து; மழைக்குக்குடை; எனக்கு நண்பன்; பாம்புக்குக்கீரி பகை; அவள் எனக்குக் காதலி; மன்னர்க்கு மன்னன்; அவற்குச் சோறு உண்டு போன்ற பிறவும் நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் வரும் என்று கூறுவர். 15

ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபாக இன் என்னும் சொல் வரும். இப்பொருளினின்று இத்தன்மைத்து இப்பொருள் என உணர்த்தும். படிப்பின் சிறந்தது பட்டறிவு. 16

இன் வேற்றுமைப் பொருள் பாகுபாடுகள்
 562. வண்ணம் வடிவே அளவே சுவையே
 தண்மை வெம்மை அச்சம் என்றா
 நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை
 வன்மை மென்மை கடுமை என்றா
 முதுமை இளமை சிறத்தல் இழித்தல்
 புதுமை பழமை ஆக்கம் என்றா
 இன்மை உடைமை நாற்றம் தீர்தல்
 பன்மை சின்மை பற்றுவிடுதல் என்று
 அன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார்.

ஆறாம் வேற்றுமை

563. ஆறாகுவதே.

அது எனப்பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
 தன்னினும் பிறிதினும் இதனது இது எனும்
 அன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே.

அது வேற்றுமைப் பொருள் பாகுபாடுகள்
 564. இயற்கையின் உடைமையின் முறைமையின்

கிழமையின்
 செயற்கையின் முதுமையின் வினையின் என்ற
 கருவியின் துணையின் கலத்தின் முதலின்
 ஒருவழி உறுப்பின் குழுவின் என்றா
 தெரிந்து மொழிச் செய்தியின் நிலையின்
 வாழ்ச்சியின்

திரிந்து வேறுபடும் பிறவும் அன்ன
 கூறிய மருங்கில் தோன்றும் கிளவி
 ஆறன் பால என்மனார் புலவர்.

காக்கையிற் கரிது; இதனின் வட்டம் இது; இதனின் நெடிது இது; தேனின் இனியது; நீரின் தண்ணியள்; தீயின் வெய்யது; கயவரின் அஞ்சவர்; இதனின் நன்று இது; கொலையில் தீது குரவரை இகழ்தல்; இதனின் சிறியது இது; கல்வியிற் பெரிது கற்றறிந்து அடங்கல்; மலையின் வலிது மனத்தின் திண்மை; மலரின் மெல்லியள்; வேலின் கடிது அவர் வெஞ்சொல்; இவனின் மூத்தோன் இவன்; இவனின் இளையவன் இவன்; ஒதலிற் சிறந்தது ஒழுக்கமுடைமை; பாலின் ஆயிற்று தயிர்; காமத்திற் பற்றுவிட்டான்; எடுத்துக்காட்டு இல்லாதவற்றிற்கு இதுபோல் எடுத்துக்காட்டுக் கொள்க. இவை போன்று வருவனவும் கொள்க எனக் கூறுவர். 17

அது என்னும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு. இதனது இது என்னும் உடைமைப் பொருளில், தன்னுடன் ஒட்டிய பொருளானும், தன்னிற் பிறிதாகிய பொருளானும் வரும். விரலது நீளம்; எனது மோதிரம்.

18

மாணவனது அறிவு; நாட்டது செல்வம்; பசுவினது கன்று; முருகனது நிலம்; மணியினது வடிவம்; அறிவினது முதிர்ச்சி; கண்ணனது இசை; எனது எழுதுகோல்; அவனது துணை; எனது கலம்; எனது மாடு; மாட்டது கொம்பு; மக்களது கூட்டம்; கபிலரது பாட்டு; கண்ணனது இளமை; கிணற்றது தவளை; எள்ளினது பொறி; இவ்வாறு வருவனவற்றை எல்லாம் ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளில் கொள்ளலாம் எனக் கூறுவர் அறிவுடையோர். 19

ஏழாம் வேற்றுமை

565. ஏழாகுவதே

கண் எனப்பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினை செய் இடத்தின் நிலத்தின் காலத்தின்
அனை வகைக் குறிப்பின் தோன்றும் அதுவே

ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகள்

566. கண் கால் புறம் அகம் உள் உழை கீழ் மேல்
பின் சார் அயல் புடை தே வகை எனாஅ
முன் இடை கடை தலை வலம் இடம் எனாஅ
அன்ன பிறவும் அதன் பால என்மனார்.

வேற்றுமையின் தொகை விரி இயல்பு

567. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை
ஈற்று நின்று இயலும் தொகை வயின் பிரிந்து
பல்ஆறாகப் பொருள் புணர்ந்திசைக்கும்
எல்லாச் சொல்லும் உரிய என்ப.

ஏழாம் வேற்றுமை உருபு கண் என்ற வேற்றுமைச் சொல். அது வினை நிகழிடமும் நிலமும் காலமும் எனும் அவ்வகைப்பட்டகுறிப்பின் அடைப்படையில் தோன்றும். வெயில்கண் புறப்பட்டான்; வீட்டின்கண் இருந்தான்; காலைக்கண் கதிர் எழுந்தது. 20

மனத்துக்கண்; ஊர்க்கால்; சுவர்ப்புறம்; இடர் எரிஅகம் முழ்க; வயலுழை; வாயிலுள்; கவிகைக்கீழ்; வாரகுழல்மேல்; ஏர்ப்பின்; காட்டுச்சார்; மனைஅயல்; எயில்புடை; தேவகை - திசை; தெற்கண்; தேர்முன்; யாழிடை; ஊர்க்கடை; தேர்த்தலை; கைவலத்து; பொழிலிடம்; இவை பத்தொன்பதும், இவை போன்றனவும் வரும் என்று கூறுவர். 21

வேற்றுமை உருபுகள் தொக்குவருவதை வேற்றுமைத் தொகை என்பர். பொருளும் தொக்குவருவதை உருபும் பொருளும் உடன் தொக்க தொகை என்பர். அவற்றைத் தெளிவாக விரித்துப் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்று கூறுவர். குழைச்செவி என்ற தொடரை விரிக்கும் போது, குழையை அல்லது குழையினையுடைய செவி, அணிந்த செவி, பூண்ட செவி, ஏற்ற செவி என்று பொருள் விரித்தல் வேண்டும். 22

12. வேற்றுமை மயங்கியல்

(வேற்றுமை உருபுகளும் பொருளும் தம்முள் மயங்கிநின்று பொருள் உணர்த்தும். அவற்றைக் கூறும் பகுதி).

இரண்டும் ஏழும் - சார்புப் பொருளில்
568. கருமம் அல்லாச் சார்பு என் கிளவிக்கு
உரிமையும் உடைத்தே கண்என் வேற்றுமை

இரண்டும் ஏழும் - சினைப்பெயரில்
569. சினை நிலைக் கிளவிக்கு ஐயும் கண்ணும்
வினை நிலை ஒக்கும் என்மனார் புலவர்.

இரண்டும் ஏழும் - கன்றல் செல்லல்
பொருளில்
570. கன்றலும் செலவும் ஒன்றுமார் வினையே.

ஆறும் இரண்டும் - முதல் சினைப்
பெயர்களில்
571. முதல் சினைக் கிளவிக்கு அது என் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கு ஐ வருமே.

இரண்டும் ஏழும் - முதல் சினைப் பெயர்களில்
572. முதல் முன் ஐ வரின் கண் என் வேற்றுமை
சினை முன் வருதல் தெள்ளி தென்ப.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஐ, அரசரைச் சார்ந்தான் எனக் கருமம் அல்லாத சார்புச் சொல்லாக வரும். அங்குக் கண் என்ற ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் வரலாம். அரசர்கண் சார்ந்தான் என.

1

சினை நிலை வினைகளுக்கு ஐயும், கண்ணும் ஒத்து வரும் எனக் கூறுவர் அறிவுடையோர். கிளையை வெட்டினான்; கிளைக்கண் வெட்டினான்.

2

சூழினைக் கன்றினான், சூதின்கண் கன்றினான்; வழியைக் கடந்தான், வழிக்கண் கடந்தான் எனப் பொருந்தி வந்தன.

3

மரத்தினது கிளையை வெட்டினான்; முதல் பெயருக்கு அது வேற்றுமையும் சினைப்பெயருக்கு ஐ வேற்றுமையும் வந்தன. முதல் என்பது முதலில் வரும் சொல்லையும் குறிக்கும்.

4

மரத்தைக் கிளைக்கண் வெட்டினான்; முதலுக்கு ஐயும் சினைக்குக் கண்ணும் வந்தன. இது தெளிவுடையதாகும்.

5

முதலும் சினையும் இடம் நோக்கி உண
வேண்டும்

573. முதலும் சினையும் பொருள் வேறு படாது
நுவலுங்காலை சொற்குறிப்பினவே.

பிண்டப் பெயரில்

574. பிண்டப்பெயரும் ஆயியல் திரியா
பண்டியல் மருங்கின் மரீஇய பெயரே.

ஒடுச்சொல் உயர்பொருளுடன் வரும்
575. ஒரு வினை ஒடுச்சொல் உயர்பின் வழித்

மூன்றும் ஐந்தும் மயங்கல்

576. மூன்றனும் ஐந்தனும் தோன்றக் கூறிய
ஆககமொடு புணர்ந்த ஏதுக்கிளவி
நோக்கோ ரனைய என்மனார் புலவர்.

ஐ வேற்றுமை ஏதுப்பொருளில் மூன்று

ஐந்துமாகும்

577. இரண்டன் மருங்கின் நோக்கல் நோக்கம்
இரண்டன் மருங்கின் ஏதுவு மாகும்.

முதற்பொருளும், சினைப்பொருளும் பொருளில் வேறுபட்டு நிற்கா. கூறுவான் குறிப்பை வைத்து அது உணரப்பெறும். மரம் - முதல், கிளை - சினை; கிளை முதலாகும் போது கொம்பு சினையாகும். 6

பல்பொருள் தொகுதியாகிய பிண்டப் பெயரும் முற்கூறிய இயல்பினின் நடக்கும். இது தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் மரபாகும். குப்பையை ஓரத்தின் கண் சிதறினான். 7

ஆசிரியனொடு மாணாக்கர் வந்தார்; ஒடு என்ற வேற்றுமை உருபு கூறப்பெறுவனற்றுள் உயர்ந்த பொருளொடு வரவேண்டும். 8

மூன்றாம் வேற்றுமையில் வரும் காரணத்தினாகிய ஆக்கச் சொல்லாகிய ஆனும் (558) ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபாகிய இன் ஆக்கக் கிளவியும் தம்முள் மயங்கி வரும் எனக் கூறுவர் அறிவுடையோர். வாணிகத்தான்/தின் செல்வன் ஆயினான். 9

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஐ, நோக்கல் நோக்கமாகிய மனநோக்கில், மேற்கூறிய ஆன், இன் ஏதுப் பொருளைக் குறிக்கும். வாளை நோக்கி வாழும் குடி என்பது மழையான்/இன் பயன் நோக்கி எனப் பொருள்படும். 10

ஆறும் நாலும்

578. அது என் வேற்றுமை உயர்திணைத் தொகைவயி
அது என் உருபு கெடக் குகரம் வருமே.

இரண்டும் மூன்றும்

579. தமோறு தொழிற்பெயர்க்கு இரண்டும் மூன்று
கடிநிலை இலவே பொருள் வயினான.

பொருள் தெளிவு வினை முடிபால் தெரிய
580. ஈற்றுப் பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலி
வேற்றுமை தெரிய உணருமோரே.

இரண்டும் மூன்றும்

581. ஒம்படைக் கிளவிக்கு ஐயும் ஆனும்
தாம் பிரிவிலவே தொக வருகாலை.

ஆறும் ஏழும்

582. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்கு
ஏழும் ஆகும் உறை நிலத்தான

உயர்திணையில் வரும் அது என்ற ஆறாம் வேற்றுமை உருபு கெட்டு, நான்காம் வேற்றுமையாகிய கு உருபு வரும். எனது மகன், எனக்கு மகன். 11

புலி கொல் யானை என்ற தொடர், புலியைக் கொன்ற யானையா? புலியால் கொல்லப்பட்ட யானையா? என்று பொருள் கொள்ளத் தடுமாறுகிறோம். இங்கு, வேற்றுமை விரியாக இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் விரிக்கலாம், அது நீக்கப் பெறாத ஒன்று. 12

புலி கொல் யானை ஓடுகின்றது. இங்குப் புலியைக் கொன்றயானை. புலிகொல்யானைத் தந்தம் இது. இங்குப் புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை. ஈற்றில் வரும் பெயர் முன் வரும் சொல்லை வைத்துப் பொருள் தெளிவு பெறுகிறோம். 13

காத்தல், போற்றல் என்ற பாதுகாப்புப் பொருளில் வரும், ஐகார வேற்றுமை, ஆன் உருபோடும் ஒத்து வரும். வழி பார்த்துப் போ என்றால், வழியைப் பார்த்துப் போ, எனவும் வழியான் வரும் ஏதம் பார்த்துப்போ எனவும் கொள்ளலாம். 14

வாழ்தல் பொருளில் வரும் அது வேற்றுமை ஏழாம் வேற்றுமையும் ஆகலாம். காட்டது யானை; காட்டின் கண் யானை. 15

தொ.15.

நாலும் ஆறும்

583. குத் தொக வருஉம் கொடைஎதிர்கிளவி
அப் பொருள் ஆறற்கு உரித்துமாகும்.

ஐந்தும் இரண்டும்

584. அச்சக் கிளவிக்கு ஐந்தும் இரண்டும்
எச்சம் இலவே பொருள் வயினான.

வேற்றுமை மயக்கத்திற்கு வழக்கு முதன்மை
585. அன்ன பிறவும் தொன்னெறி பிழையாது
உருபினும் பொருளினும் மெய் தடுமாறி
இருவயின் நிலையும் வேற்றுமை எல்லாம்
திரிபிடன் இலவே தெரியு மோர்க்கே.

உருபுகள் தொடர்ந்து அடுக்கி வருதல்
586. உருபு தொடர்ந்து அடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
ஒரு சொல் நடைய பொருள் செல் மருங்கே.

உருபு விரிந்து நிற்கும் இடம்

587. இறுதியும் இடையும் எல்லா உருபும்
நெறிபடு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார்.

உருபு பிறிது பிறிதாகவருதல் தொக்கு வருதல்
588. பிறிது பிறிது ஏற்றலும் உருபு தொக வருதலும்
நெறிபட வழங்கிய வழி மருங்கு என்ப.

நான்காம் வேற்றுமை உருபாகிய கு தொக்கு வரும் கொடுத்தலை ஏற்றுக் கொள்ளும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உரித்தாகவும் வரும். பூதத்தார் பூசை, பூதத்தாருக்குப் பூசை, பூதத்தாரது பூசை என விரியும். 16 அச்சப் பொருளை உணர்த்தும் சொல் ஐந்தாம் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுகளுடனும் சொல்லலாம், பொருள் குறைவுபடாது. கள்ளரின் அஞ்சும்; கள்ளரை அஞ்சும். 17

இவை போன்றன பிறவும் தொன்று தொட்டு வழக்காற்றில் வடிவத்திலும் பொருளிலும் தவறின்றி வருவன. இரண்டு விதமாக வரும் வேற்றுமைகள் எல்லாம் தெரிந்தோர்க்கு திரிபாகத் தோன்றாது. 18 உருபுகள் தொடர்ந்து அடுக்கி வந்தாலும், பொருள் உணர்த்தலில் ஒரு முடிக்கும் சொல்லால் அமையும். யானையது தந்தத்தை நுணிக்கண் வெட்டினான். 19

உருபுகள் செவ்விதாகப் பொருள் உணர்த்துவதற்கு இறுதியிலோ இடையிலோ நிற்பதை நீக்கார், ஏற்றுக் கொள்வர். கண்டேன் சீதையை, கண்களால் கண்டேன். 20

வெவ்வேறு உருபுகளை ஏற்று வருதலும், உருப மறைந்து நின்று வருதலும் வழக்காற்றில் முறைப்படி வழங்கும் நெறியின. காட்டு யானை; காட்டது யானை; காட்டின்கண் யானை. 21

ஐயும் கண்ணும் தவிர ஏனையவை
இறுதியில் தொகா

589. ஐயும் கண்ணும் அல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யருப தொகா இறுதியான.

வேற்றுமை பொருள் பற்றியது

590. யாதன் உருபில் கூறிற் றாயினும்
பொருள் செல் மருங்கில் வேற்றுமை சாரு

எதிர்மறையில் சொன்னாலும் வேற்றுமை
பொருந்தும்

591. எதிர்மறுத்து மொழியினும் தத்தம் மரபின்
பொருள் நிலைதிரியா வேற்றுமைச் சொல்

கு ஐ ஆன் இவை இறுதியில் அகரம்
பொருந்தும்

592. கு ஐ ஆன் என வருஉம் இறுதி
அவ்வொடும் சிவணும் செய்யு ளுள்ளே.

கு, ஐ இறுதியில் அகரம் பெறாமை
593. அ எனப் பிறத்தல் அஃறிணை மருங்கின்
குவ்வம் ஐயும் இல்லென மொழிப.

ஐயும் கண்ணும் அல்லாத ஏனைய ஆல், கு, இன்
அது போன்ற உருபுகள் தொடர் இறுதிக்கண்
தொகையாக வரா. 22

எந்த உருபில் சொன்னாலும் பொருள்
செல்லுகின்ற வழியில் வேற்றுமை பொருந்தும்.
மணற்கு ஈன்ற முளை, என்றால் மணலின்கண்
ஈன்ற முளை எனப்பொருள். 23

எதிர்மறையில் தொடர்கள் முடிந்தாலும்,
வேற்றுமைப் பொருள் மாறாது. மரத்தை வெட்டிலன். 24

கு, ஐ, ஆன் என்ற உருபுகளின் இறுதி அகரம் ஆகி
வரும் செய்யுளில். காவலோனைக் களிறஞ்சுமே
என்பது காவலோனைக் களிறஞ்சுமே எனவரும்.
ஆசிரியர்க்கு, ஆசிரியர்க்க. (389) 25

கு, ஐ என்ற இரண்டு உருபுகளும் அஃறிணையில்
அகரத்தைப் பெறுதல் இல்லை. 26

நான்காம் வேற்றுமை உருபு பல
பொருள்களிலும் மயங்கி வரும்

594. இதனது இது இற்று என்னும் கிளவியும்
அதனைக் கொள்ளும் பொருள் வயினானும்
அதனால் செயற்படற்கு ஒத்த கிளவியும்
முறைக் கொண்டெழுந்த பெயர்ச் சொல் கிளவியும்
பால் வரை கிளவியும் பண்பின் ஆக்கமும்
காலத்தின் அறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்று விடு கிளவியும், தீர்ந்து மொழிக் கிளவியும்
அன்ன பிறவும் நான்கன் உருபில்
தொன்னெறி மரபின தோன்றலாறே.

ஏனை உருபுகளும் மயங்கி வரும்

595. ஏனை உருபும் அன்ன மரபின
மான மிலவே சொல் முறையான.

வேற்றுமை தோன்றுவதற்குக் காரணங்கள்
596. வினையே, செய்வது, செயப்படு பொருளே
நிலனே, காலம், கருவி என்றா
இன்னதற்கு இது பயன் ஆக, என்னும்
அன்ன மரபின் இரண்டொடும் தொகைஇ
ஆயெட்டென்ப தொழில் முதல் நிலையே.

சில குறைந்தும் வரலாம்

597. அவை தாம்

வழங்கியல் மருங்கில் குன்றுவ குன்றும்.

யானையது கோடு கூரிது, யானைக்குக் கோடு கூரிது; உழைப்பால் பெற்ற பொருள், உழைப்புக்குப் பெற்ற பொருள்; அவளால் செய்ய இயலும், அவளுக்குச் செய்ய இயலும்; குஞ்சினது தாய், குஞ்சுக்குத்தாய்; தமிழரின் தெற்கே, தமிழருக்குத் தெற்கே; கண்ணனின் நெடியன், கண்ணனுக்கு நெடியன்; தக்க காலத்தின்கண் வந்தான், தக்க காலத்திற்கு வந்தான்; வேசையின் பற்று விட்டான், வேசைக்குப் பற்று விட்டான்; கணக்கினைத் தீர்த்தான், கணக்குத் தீர்த்தான்; இவ்வாறு ஆறு, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, இரண்டு ஆகிய வேற்றுமை உருபுகள், நான்காம் வேற்றுமையாகிய கு உருபில் வந்தன. இது தொன்று தொட்டு வரும் மரபு.

27

ஏனைய உருபுகளும் மயங்கி வரும், அதனால் குற்றமில்லை, சொல்லும் வழக்கில். சிலம்பை ஆய்ந்தான், சிலம்பினுள் முழுகினான், சிலம்பால் ஆய்ந்தான்.

28

வினைச் சொல்லின் அடிப்படையான தன்மைகள் எட்டு. கற்றான்; மாணாக்கன்; நூலை; பள்ளியில்; மூன்று ஆண்டுகள்; எழுதுகோலால் எழுதி; பட்டம் பெறுவதற்காக; அறிவை வளர்க்க வேண்டி; இவ்வாறு எட்டுக் கூறுகளும் வினைச் சொல்லால் உணரப்பெறும்.

29

இவ்வெட்டு, வழக்கத்தில் குறைந்தும் வரும், அதனால் பிழையில்லை.

30

வேற்றுமைத் தொடர்களாய் விரியும்
ஆகுபெயர்கள்

598. முதலிற் கூறும் சினையறி கிளவியும்
சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவியும்
பிறந்தவழிக் கூறலும், பண்பு கொள் பெயரும்
இயன்றது மொழிதலும், இரு பெயரொட்டும்
வினை முதல் உரைக்கும் கிளவியொடு தொகைஇ
அன்ன மரபினவே ஆகுபெயர்க் கிளவி.

அவை தற்கிழமையாயும் பிறிதின்
கிழமையாயும் வரல்

599. அவை தாம்
தத்தம் பொருள் வயின் தம்மொடு சிவணலும்
ஒப்பில் வழியான் பிறிது பொருள் சுட்டலும்
அப்பண்பினவே நுவலுங் காலை.

வேற்றுமையைக் கொண்டு விரித்துணர வேண்டும்
600. வேற்றுமை மருங்கில் போற்றல் வேண்டும்.

- அளவைப் பெயர்கள் ஆகுபெயர்களாகும்
601. அளவும் நிறையும் அவற்றொடு கொள்வழி
உளவெனமொழிப உணர்ந்திசினோரே.

- ஆகுபெயர்க்குப் புறனடை
602. கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கிளந்தவற்றியலான் உணர்ந்தனர் கொளவே.

பலா இனித்தது, பலாப்பழத்தைக் குறித்தது;
 தலைக்குப் பத்து ரூபாய், மனிதரைக் குறித்தது;
 திருநெல்வேலி வாங்கினோம், அல்வா;
 பசுமைப்புரட்சி; மின் வெட்டு நீடிக்கும்; பனம்பால்
 சுவையானது; அடியார்க்கு நல்லாரைப் படிக்க
 வேண்டும்; இவ்வாறு வருவன ஆகுபெயர்ச்
 சொற்கள். 31

அவ் ஆகுபெயர்கள், தத்தம்மோடு உறவுடைய
 பொருள்களோடு ஒட்டி வருதலும், ஒற்றுமையில்லாத
 வழியில் வேறு பொருளைச் சுட்டி வருதலுமாகவும்
 அமையும் சொல்லும் போது. பலா இனிக்கிறது;
 காஞ்சிபுரம் உடுத்தாள். 32

இவ் ஆகுபெயர்களை வேற்றுமைப் பொருள்களைக்
 கொண்டு விரித்து, விளக்கி அறிதல் வேண்டும். 33

ஒரு நாழிகொடு; இரண்டு கிலோ கொடு; மூன்று
 முழம் கொடு; இவ்வாறு வருவன அளவை
 ஆகுபெயர்கள். 34

இவை போன்று பிற வழக்கில் இருந்தால்,
 அவற்றையும் அறிந்தவர்கள் கொள்ளலாம். பாவை
 வந்தாள்; யாழ் கேட்டான்; 35

13. விளி மரபு

(எட்டாம் வேற்றுமையாகிய விளி, எவ்வா
சொற்களில் அமைகிறது என்பதைக் கூறும் பகுதி)

விளி வேற்றுமை இலக்கணம்
603. விளி எனப்படுவது கொள்ளும் பெயரோடு
தெளியத் தோன்றும் இயற்கையுடையது என்பது.

அவை, இவை என விளக்கத் தக்கவை
604. அவ்வே,
இவ்வென அறிதற்கு மெய் பெறக் கிளப்ப.

உயிர் ஈறுகள் - உயர்திணைப் பெயர்கள்
605. அவை தாம்

இ உ ஐ ஓ என்னும் இறுதி
அப்பால் நான்கே உயர்திணை மருங்கில்
மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே

அவற்றுள் இ, ஐ

606. அவற்றுள்

இ ஈ ஆகும் ஐ ஆய் ஆகும்.

ஓ உ ஈறுகள்

607. ஓவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவணும்.

உ - குற்றியலுகரம்

608. உகரம் தானே குற்றியலுகரம்.

விளி வேற்றுமை என்பன தம்மை ஏற்கும்
பெயரோடு தெளிவாகத் தோன்றும் இயல்பினை
உடையன என்று கூறுவர். 1

அவை, இவை என அறிவதற்கு, வழக்கினை நோக்கி
விளக்கிக் கூறுவர். 2

விளியேற்கும் உயர்திணைப் பெயர்கள் இ, உ, ஐ,
ஓ என்னும் உயிரெழுத்துக்களை இறுதியில்
கொண்டு வரும். 3

மாதவி - மாதவீ; நங்கை - நங்காய்; என இ, ஈ
ஆயிற்று; ஐ, ஆய் ஆயிற்று. 4

இளங்கோ - இளங்கோவே; முத்து - முத்தே; என
ஏயொடு வந்தன. 5

மேலே கூறப்பெற்ற உகரம் குற்றியலுகரம். வேந்து
வேந்தே. 6

230 ஏனைய உயிர்கள் உயர்திணையில் விளி ஏற்க
609. ஏனை உயிரே உயர்திணை மருங்கில்
தாம் விளி கொள்ளா என்மனார் புலவர்
அளபெடைப் பெயர்கள்

610. அளபெடை மிகுஉம் இகர இறுபெயர்
இயற்கைய வாக்கும் செயற்கைய என்ப.

முறைப் பெயர்

611. முறைப் பெயர் மருங்கின் ஐ என் இறுதி
ஆவொடு வருதற்கு உரியவும் உளவே.

அண்மை விளி

612. அண்மைச் சொல்லே இயற்கை யாகும்.

விளி ஏற்கும் புள்ளி ஈறுகள்

613. ன ர ல ள என்னும் அந்நான்கு என்ப
புள்ளி இறுதி விளிகொள் பெயரே.

ஏனைய புள்ளி ஈறுகள்

614. ஏனைப் புள்ளி ஈறு விளி கொள்ளா.
னகர ஈறு

615. அவற்றுள்

அன் என் இறுதி ஆவாகும்மே

அதன் கண் அண்மை விளி

616. அண்மைச் சொல்லிற்கு அகரம் ஆகும்.

முன்கூறிய நான்கு உயிர்கள் தவிர ஏனைய உயிர்கள் உயர்திணைப் பெயர்களில் விளி ஏற்க மாட்டா எனக் கூறுவர் அறிவுடையோர். 7

இகர ஈற்றுப் பெயர்கள் அளபெடையோடு வரும் போது ஈ ஆகாது. இயல்பான செய்கையையுடையன. தோழி - தோழீஇ, தோழீஇஇ. 8

முறைப் பெயர்களில் ஐ ஈறு, ஆய் ஆகி வருவதோடு ஆ ஏற்றும் வரலாம். அன்னை - அன்னாய், அன்னா! அம்மை - அம்மா. 9

முற்கூறிய நான்கு ஈறுகளும் அண்மை விளியாய் வரும் போது இயல்பாக அமையும். பூங்கொடி வா; சேது கேள்; தங்கை பார்; இளங்கோ வாழ்க. 10

ன, ர, ல, ள என்ற நான்கு மெய் இறுதி உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி ஏற்கும் எனக் கூறுவர். 11

ஏனைப்புள்ளி ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி ஏற்கா. 12

முருகன் - முருகா; கண்ணன் - கண்ணா; என அன் இறுதி ஆவாகும் 13

முருகன் - முருக; கண்ணன் - கண்ண; என அன் இறுதி அ ஆகும். 14

ஆன் இறுதி

617. ஆன்என் இறுதி இயற்கை யாகும்.

ஆன் வினையாலணையும் பெயர்
618. தொழிலிற் கூறும் ஆன் என் இறுதி
ஆய் ஆகும்மே விளிவயினான.

பண்புப் பெயர்

619. பண்பு கொள் பெயரும் அதனோரற்றே.

அளபெடைப் பெயர்

620. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல.

முறைப்பெயர்

621. முறைப் பெயர்க் கிளவி ஏயொடு வருமே.

விளி ஏலாதவை

622. தான் என் பெயரும் சுட்டு முதற்பெயரும்
யான் என் பெயரும் வினாவின் பெயரும்
அன்றி அனைத்தும் விளிகோள் இலவே.

ரகார ஈறு

623. ஆரும் அருவும் ஈரொடு சிவணும்.

நல்லான், கோமான், போன்ற ஆன்ஈற்றுச் சொற்கள்
கூவி அழைக்க இயல்பாக அமையும். 15

வந்தான் - வந்தாய்; ஆண்டான் - ஆண்டாய்;
கொண்டான் - கொண்டாய்; என ஆன் என இறுதி
ஆய் ஆயிற்று. 16

பெரியான் - பெரியாய்; கரியான் - கரியாய் எனப்
பண்புப் பெயர்களும் ஆய் ஆயின. 17

அளபெடைப்பெயர் (610) மூன்று மாத்திரையின்
நீண்டு இயல்பாய் விளி ஏற்கும். கோமாஅஅன். 18

மகன் - மகனே; தமையன் - தமையனே; என
ஏகாரம் பெற்று விளி ஏற்கும். 19

தான், அவன், இவன், உவன், யான், யாவன், இவை
போன்ற னகர ஈற்றுப் பெயர்கள் விளி கொள்ளுதல்
இல்லை. 20

பார்ப்பார் - பார்ப்பீர், நண்பர் - நண்பீர், பெரியர் -
பெரியீர், என ஆர், அர் என்பன ஈர் ஆய்
விளிஏற்றன. 21

வினையாலணையும் பெயர்

624. தொழிற் பெயராயின் ஏகாரம் வருதலும்
வழுக்கின்று என்மனார் வயங்கியோரே.

பண்புப் பெயர்

625. பண்பு கொள் பெயரும் அதனோரற்றே.

அளபெடைப் பெயர்

626. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல்

விளிஞலாதவை

627. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந்தன்ன.

நீயிர், யாவர் என்பன

628. நும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயர் என்ற
அம்முறை இரண்டும் அவற்றியல் பியலும்.

லகர ளகர ஈறுகள்

629. எஞ்சிய இரண்டின் இறுதிப் பெயரே
நின்ற ஈற்றயல் நீட்டம் வேண்டும்

630. ஈற்றயல் இயல்பாக நெடிலாய் இருந்தால்
அயல் நெடிதாயின் இயற்கையாகும்.

வாழ்வார் - வாழ்வீர்! வாழ்வீரே! என ஆர் ஈற்று
வினையாலணையும் பெயர் ஈர் உடன் ஏகாரமும்
பெற்று வந்தது. இவ்வாறு கூறுவர் விளங்கிய
அறிவுடையோர். 22

ரகர ஈற்றுப் பண்புப்பெயர்களும் ஈர்பெற்று, ஏயும்
பெற்று விளி ஏற்கும். கரியர் - கரியீர், கரியீரே. 23

அளபெடைப்பெயர்கள், ஏனை அளபெடைப்
பெயர்கள் போன்று மூன்று மாத்திரை நீண்டு விளி
ஏற்கும். சிறாஅஅர்; மகாஅஅர். 24

அவர், இவர், உவர் என்ற சுட்டெழுத்தை முதலாக
உடைய பெயர்கள் னகர ஈறுபோல் விளிஏற்கா. 25

நும்மின் திரிபெயராகிய நீயிர், வினாப்பெயராகிய
யாவர் என்ற இரண்டும் முற்கூறிய சுட்டுப் பெயர்கள்
போல் விளி ஏலா. 26

முன்பு கூறாது எஞ்சியுள்ள லகர ளகர ஈறுகளின்
பெயர்கள், நின்ற ஈற்று அயல் நீண்டு விளி ஏற்கும்.
தோன்றல் - தோன்றால்! மக்கள் - மக்காள்! 27

திருமால்! ஆண்டாள்! என்ற இயல்பாகவே ஈற்றயல்
நெடிலாயிருந்து இயல்பாய் விளி ஆயின. 28

தொ.16.

வினைப் பெயரும் பண்புப் பெயரும்
 631. வினையினும் பண்பினும்
 நினையத் தோன்றும் ஆள் என் இறுதி
 ஆய் ஆகும்மே விளிவயினான.

முறைப் பெயர்

632. முறைப் பெயர்க் கிளவி முறைப் பெயர் இயல்

விளி ஏலாதவை

633. சுட்டு முதற் பெயரும் வினாவின் பெயரும்
 முற்கிளந்தன்ன என்மனார் புலவர்.

அளபெடைப் பெயர்கள்

634. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல்

விரவுப் பெயர்கள்

635. கிளந்த இறுதி அஃறிணை விரவுப் பெயர்
 விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை.

அஃறிணைப் பெயர் விளி ஏற்கும் நிலை
 636. புள்ளியும் உயிரும் இறுதியாகிய
 அஃறிணை மருங்கின் எல்லாப் பெயரும்
 விளிநிலை பெறுஉங் காலம் தோன்றின்
 தெளி நிலை உடைய ஏகாரம் வரலே.

வினையாலணையும் பெயரிலும், பண்புப் பெயரிலும்
'ஆள்' என்ற இறுதி ஆய் ஆகி விளி ஏற்கும்.
வென்றாள் - வென்றாய்!; செய்யாள் - செய்யாய்!

29

ளகர ஈற்று முறைப்பெயர் னகர ஈற்று முறைப் பெயர்
போல ஏகாரம் பெற்று விளி ஏற்கும். மகள் - மகளே!

30

ளகர ஈற்று சுட்டுப் பெயர்களாகிய அவள், இவள்,
உவள் என்பனவும், யாவள் என்ற வினாப் பெயரும்
முன்பு கூறியதற்கிணங்க (622, 627) விளிஏலா.31

அளபெடைப் பெயர்கள் முன்கூறியது போல (610,
620, 626) அளபு நீண்டு இயல்பாய் விளி ஏற்கும்.
மாஅஅல்; வேண்மாஅஅள்.

32

அஃறிணை விரவுப் பெயர்கள், முன்பு
உயர்திணைக்குக் கூறியவை போன்றே எல்லா
ஈறுகளும் விளி ஏற்கும். இலக்குமி - இலக்குமீ -
எனப் பெண்ணையும் குறிக்கும், பசுவையும் குறிக்கும்.

33

புள்ளி ஈறுகள், உயிர் ஈறுகளையுடைய அஃறிணைப்
பெயர்கள் விளி ஏற்கும் காலம் ஏற்பட்டால் ஏகாரம்
பெற்று விளி ஏற்கும் மாடு - மாடே!; கிளி - கிளியே!
மரம் - மரமே! அணில் - அணிலே!

34

புறனடை

637. உளவெனப் பட்ட எல்லாப் பெயரும்
அளபிறந்தனவே விளிக்குங் காலைச்
சேய்மையின் இசைக்கும் வழக்கத்தான.

அம்ம என்ற இடைச் சொல் விளி ஏற்ற
638. அம்ம என்னும் அசைச்சொல் நீட்டம்
அம்முறைப் பெயரொடு சிவணாதாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.

உயர்திணைப் பெயருள் விளிஏலாதவை
639. த ந நு எ என அவை முதலாகித்
தன்மை குறித்த ன ர ள என் இறுதியும்
அன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரினே
இன்மை வேண்டும் விளியொடு கொள்ளுதே

உயர்திணைப் பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விரவுப் பெயர் என்ற மூன்று பெயர்களும் விளி ஏற்குங்கால் சேய்மை இடத்தில் மாத்திரை அளபு நீண்டு ஒலிக்கும். நம்பி - நம்பீஇஇ!; நங்கை - நங்காஅஅய்!

35

அம்ம என்ற அசைச் சொல், அம்மா என்ற முறைப் பெயரோடு பொருந்தாது. அது வேறு. இது வேறு. அம்ம - இடைச்சொல் விளியேற்கும். அம்ம - அம்மா!

36

த, ந, நு உயிர்மெய்கள், எ உயிர் இவற்றை முதலாக உடையன, ர, ள ஈற்றுச் சொற்கள், அவை போன்ற பிறவும் விளியோடு பொருந்துதல் இல்லை. தமன், தமர், தமள், நமன், நமர், நமள், நுமன், நுமள், நுமர், எமன், எமர், எமள், பிறன், பிறர், பிறள் - போன்றன.

37

14. பெயரியல்

(பெயர்ச் சொல்லின் இலக்கணம் கூறும் பகுதி).

சொற்கள் பொருள் உணர்த்தல்

640. எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே

சொல் தன்னையும் பொருளையும்

உணர்த்தல்

641. பொருண்மை' தெரிதலும் சொன்மை

தெரிதலும்

சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர்.

பொருண்மை - குறிப்பும் வெளிப்படையும்

642. தெரிபு வேறு நிலையலும் குறிப்பின் தோன்றலும்
இரு பாற்றென்ப பொருண்மை நிலையே.

சொற்களின் பாகுபாடு

643. சொல்லெனப்படுப பெயரே வினை என்று
ஆயிரண்டென்ப அறிந்திசினோரே.

இடைச் சொல்லும் உரிச்சொல்லும்

644. இடைச்சொல் கிளவியும் உரிச்சொல் கிளவியும்
அவற்று வழி மருங்கில் தோன்றும் என்ப.

சொற்கள் அனைத்தும் பொருளைக் குறித்து
உணர்த்தும் 1

சான்றோர் - பண்புடையோர் என்பது பொருண்மை;
சான்றோர் - உயர்திணைப் பலர்பால் என்பது
சொன்மை; இவ்வாறு சொல்லுக்குப் பொருண்மை,
சொன்மை என இரு பண்புகள் உள்ளன
எனக்கூறுவர் அறிவுடையோர் 2

'நல்ல ஆள் ஐயா நீர்' என்று கூறும் போது
பறநிலையில் தெரிவது நல்ல ஆள் என்பது;
குறிப்பால் தோன்றுவது நல்ல ஆள் இல்லை
என்பது. 3

சொல் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப் பெறுவன பெயர்,
வினை என இரண்டு வகை என்று அறிந்தோர்
கூறுவர். 4

இடைச்சொல்லும், உரிச் சொல்லும், பெயர்ச்சொல்,
வினைச்சொல் இவற்றின் இடமாகத் தோன்றும்
என்று கூறுவர் ஆசிரியர் 5

பெயர்ச்சொல்லின் இலக்கணம்

645. அவற்றுள்

பெயர் எனப்படுபவை தெரியுங் காலை
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமை
ஆயிரு திணைக்கும் ஓரன்ன உரிமையும்
அம்மு உருவின தோன்ற லாரே.

இருதிணை ஐம்பால் உணர்த்தும்

646. இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பால் கிளவிக்கும்
உரியவை உரிய பெயர்வயி னான.

உயர்திணைப் பெயர்கள்

647. அவ்வழி

அவன் இவன் உவன் என வருஉம் பெயரு
அவள் இவள் உவள் என வருஉம் பெயரு
அவர் இவர் உவர் என வருஉம் பெயரும்
யான் யாம் நாம் என வருஉம் பெயரும்
யாவன் யாவள் யாவர் என்னும்
ஆவயின் மூன்றொடு அப்பதினைந்தும்
பால் அறி வந்த உயர்திணைப் பெயரே.

பிறிதொரு சார்பு பற்றியன

648. ஆண்மை அடுத்த மகன் என் கிளவியும்
பெண்மை அடுத்த மகள் என் கிளவியும்
பெண்மை அடுத்த இகர இறுதியும்
நம்மை ஊர்ந்து வருஉம் இகர ஐகாரமும்

ண்ணன் - உயர்திணைக்கு உரிமை; மாடு -
 அஃறிணைக்குரிமை; வெள்ளை - ஒருவன் பெயர்,
 அவன் வளர்க்கும் நாயையும் குறிக்கும். இவ்வாறு
 வெள்ளை என்பது விரவுப் பெயராக அமையும். ஆக
 மன்று வடிவாகி, மூன்று வகையாகின்றன.
 உயர்திணைப் பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விரவுப்
 பெயர் என. 6

பெயர்ச் சொற்களும் இருதிணை ஐம்பால் பொருள்
 ணர்த்தற்கு உரியன. அவன், அவள், அவர், அது,
 அவை. 7

அவன், இவன், உவன், அவள், இவள், உவள், அவர்,
 இவர், உவர் என்ற ஒன்பது சுட்டுப் பெயர்களும்,
 யான், யாம், நாம் என்ற மூன்று தன்மைப்
 பெயர்களும், யாவன், யாவள், யாவர் என்ற மூன்று
 வினாப் பெயர்களும் ஆகிய பதினைந்து பெயர்களும்,
 ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என்ற முப்பாலும்
 அறிய வந்த உயர்திணைப் பெயர்கள். 8

ஆண் மகன், பெண் மகள், பெண்டாட்டி, நம்பி,
 நங்கை, மகன், மகள், மாந்தர், மக்கள், ஆடு -
 ஆண்; மகடு - பெண், அன்னன், அன்னான்,
 அன்னள், அன்னாள், (இன்னான், குறள் - (453).
 கண்ணன்னான், பொன்னன்னாள், (மணி அன்னார்);

முறைமை சுட்டா மகனும் மகளும்
 மாந்தர் மக்கள் என்னும் பெயரும்
 ஆடு மகடு ஆயிரு கிளவியும்
 சுட்டு முதலாகிய அன்னும் ஆனும்
 அவை முதலாகிய பெண்டு என் கிளவியு
 ஒப்பொடு வருஉம் கிளவியொடு தொகை
 அப்பதினைந்தும் அவற்றோ ரன்ன.

இன்னும் சில

649. எல்லாரும் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
 எல்லீரும் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
 பெண்மை அடுத்த மகன் என் கிளவியும்
 அன்ன இயல என்மனார் புலவர்.

பிறிதொரு வகை

650. நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
 வினைப்பெயர் உடைப்பெயர் பண்புகொள்பெய
 பல்லோர் குறித்த முறை நிலைப் பெயரே
 பல்லோர் குறித்த சினை நிலைப் பெயரே
 பல்லோர் குறித்த திணை நிலைப் பெயரே
 கூடிவரும் வழக்கின் ஆடியல் பெயரே
 இன்றிவர் என்னும் எண்ணியல் பெயரெ
 அன்றி அனைத்தும் அவற்றியல்பினவே.

கிய பதினைந்து சொற்களும் உயர்திணை,
ண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என்ற
ப்பாலையும் உணர்த்தும் பெயர்கள். 9

ல்லாரும், எல்லீரும், பெண்மகன் என்ற
சொற்களும் உயர்திணைப் பெயர்கள் என்று கூறுவர்
றிவுடையோர். முன்பு பருவம் வராத பெண்ணைப்
பண்மகன் என்று அழைக்கும் வழக்கு
ருந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. 10

ங்கிலேயன், தமிழரான், சேரன், பாண்டியன்,
ரப்பியக் குடியான், சங்கத்தான், மன்றத்தான்,
ச்சன், கொல்லன், செல்வன், பொன்னன்,
ல்லன், செய்யன், தாயர், தந்தையர், குருடர்,
சவிடர், ஆயர், வேட்டுவர், மலைநாடர்,
சவ்வணியார், வெள்ளணியார், பதின்மர், ஆயிரவர்,
வை போன்றவை அனைத்தும் உயர் திணைப்
பெயர்கள். 11

புறனடை

651. அன்ன பிறவும் உயர்திணை மருங்கில்
பன்மையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
என்ன பெயரும் அத்திணை அவ்வே.

அஃறிணைப் பெயர்கள்

652. அது இது உது என வருஉம் பெயரும்
அவை முதலாகிய ஆய்தப் பெயரும்
அவை இவை உவை என வருஉம் பெய
அவை முதலாகிய வகரப் பெயரும்
யாது யா யாவை என்னும் பெயரும்
ஆவயின் மூன்றொடு அப்பதினைந்தும்
பால் அறிவந்த அஃறிணைப் பெயரே.

பிறிதொரு சார்பு பற்றியன

653. பல்ல பல சில என்னும் பெயரும்
உள்ள இல்ல என்னும் பெயரும்
வினைப் பெயர்க்கிளவியும் பண்புகொள் பெய
இனைத்தெனக் கிளக்கும் எண்ணுக் குறிப்பெய
ஒப்பினாகிய பெயர் நிலை உளப்பட
அப்பால் ஒன்பதும் அவற்றோரன்ன.

கள் விசுதி பெறல்

654. கள்ளொடு சிவணும் அவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி உடைய பலஅறி சொற்கே.

அவை போன்றன பிறவும், உயர்திணையில் ஒருமை, பன்மையில், ஆண், பெண், பலர் என்ற மப்பாலிலும் அறிய வந்த பெயர்களும் உயர்திணை அவையே. 12

அது, இது, உது, அஃது, இஃது, உஃது, அவை, இவை, உவை, அவ், இவ், உவ், யாது, யா, யாவை ஆகிய கட்டுப் பெயர்கள் பன்னிரண்டும், வினாப் பெயர்கள் மூன்று ஆகப் பதினைந்தும் ஒன்றன்பால், பலவின்பால் அறிய வந்த அஃறிணைப் பெயர்கள். 13

பல்ல, பல, சில, உள்ள, இல்ல, உழுதது (வந்தது) கரியது) நல்லது, நூறு (ஆயிரம்), கண் போன்றது, போன்ற ஒன்பது பெயர்களும் ஒன்றன்பால், பலவின்பால் அறிய வந்த அஃறிணைப் பெயர்கள். 14

மாடுகள், பறவைகள், காடுகள், போன்று கள் விகுதி பெற்றும் வரும் பலவின்பால் அஃறிணைச் சொற்கள். 15

புறனடை

655. அன்ன பிறவும் அஃறிணை மருங்கில்
பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த
என்ன பெயரும் அத்திணையவ்வே.

விகுதிபெறாமல் வினைமுடிபால் பால் அறி
656. தெரிநிலை யுடைய அஃறிணை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரி

விரவுப் பெயர்கள்

657. இருதிணைச் சொற்கும் ஓரன்ன உரிமைய
திரிபு வேறுபடும் எல்லாப் பெயரும்
நினையுங் காலைத் தத்தம் மரபின்
வினையோ டல்லது பால் தெரிபிலவே.

நிகழ்கால வினைவரினும் ஒருமை தெரிய
658. நிகழுஉ நின்ற பால் வரை கிளவியின்
உயர்திணை ஒருமை தோன்றலும் உரித்
அன்ன மரபின் வினைவயி னான.

விரவுப் பெயர் வகை

659. இயற்பெயர், சினைப்பெயர், சினை முதற்பெயர்
முறைப் பெயர்க்கிளவி, தாமே, தானே,
எல்லாம், நீயிர், நீ எனக் கிளந்து
சொல்லிய அல்ல பிறவும் ஆஅங்கு
அன்னவை தோன்றின் அவற்றொடும் கொள்

வை போன்றன பிறவும் அஃறிணைப்
பெயர்களில், பன்மை, ஒருமை அறியவரும்,
வின்பால், ஒன்றன்பால் பெயர்களும் அத்திணை
வையே. 16

6 வந்தது; மாடு வந்தன; இவ்வாறு வினை
புறம் ஒன்று, பல, என்பதை அறியலாம். கள்
குதி பிற்காலத்துத் தோன்றியது என்பது தெளிவு.
17

லக்குமி வந்தாள்; இலக்குமி வந்தது. இலக்குமி
ன்ற பெயரை மகளுக்கும் பசுவக்கும் வைப்பதுண்டு.
லக்குமி தம் வீட்டில் இருக்க வேண்டும் என்ற
வந்தால். இலக்குமி விரவுப்பெயர். வினை முடிபால்
யர்திணை அஃறிணை அறிகிறோம். 18

கழகால வினைமுற்றாகிய 'செய்யும்' என்ற சொல்,
யர்திணை உணர்த்தலும் உண்டு, செய்யும் செயலால்.
லக்குமி சாந்தரைக்கும்; இலக்குமி புல் மேயும். 19

ண்ணன், கமலம், வேலு - இயற்பெயர்கள்;
க்கன், செவியன் . சினைப்பெயர்கள்; பெருஞ்
சவிமணி - சினை முதற்பெயர்; அம்மா, அப்பா -
றைப் பெயர்கள்; தாம், தான், எல்லாம், நீயிர், நீ
ன்பன போன்றவையும் விரவுப் பெயர்கள். 20

விரவுப் பெயர் விரி

660. அவற்றுள்

நான்கே இயற்பெயர்; நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கென மொழிமனார் சினைமுதற் பெயர்
முறைப் பெயர்க் கிளவி இரண்டாகும்
ஏனைப் பெயரே தத்தம் மரபின.

இயற்பெயர்கள்

661. அவைதாம்

பெண்மை இயற்பெயர் ஆண்மை இயற்பெயர்
பன்மை இயற்பெயர் ஒருமை இயற்பெயர்
அந்நான்கு என்ப இயற்பெயர் நிலையே

சினைப்பெயர்கள்

662. பெண்மை சினைப்பெயர், ஆண்மை சினைப்பெயர்
பன்மை சினைப்பெயர், ஒருமை சினைப்பெயர்

அந்நான்கு என்ப சினைப்பெயர் நிலையே

சினை முதற் பெயர்கள்

663. பெண்மை சுட்டிய சினை முதல் பெயரே
ஆண்மை சுட்டிய சினை முதல் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினை முதல் பெயரே
ஒருமை சுட்டிய சினை முதல் பெயர் என்ப
அந்நான்கு என்ப சினை முதல் பெயரே

இயற்பெயர், சினைப்பெயர், சினை முதற்பெயர்
முன்றும் தனித்தனி நான்கு பிரிவுகளை உடையன.
முறைப்பெயர்ச் சொற்கள் இரண்டு பிரிவின.
ஏனை, தாம், தான், எல்லாம், நீயிர், நீ என்பன
தத்தம் மரபினை உடையன. 21

இலக்குமி, சாத்தி - பெண்மை இயற்பெயர்; சாத்தன்,
மணி - ஆண்மை இயற்பெயர், மணி வந்தான், மணி
வந்தது, மணி வந்தன - பன்மை இயற்பெயர்; மணி
வந்தது - ஒருமை இயற்பெயர், இந்நான்கும் விரவு
இயற்பெயர்கள். 22

குருடி வந்தாள், குருடி வந்தது - பெண்மை சினைப்
பெயர். குருடன் சென்றான்; குருடன் சென்றது -
ஆண்மை சினைப் பெயர். முடம் வந்தது; முடம்
வந்தன - பன்மை சினைப்பெயர். செவிடு வந்தது;
செவிடு வந்தான் - ஒருமை சினைப் பெயர் 23

செவிட்டு இலக்குமி வந்தது, வந்தாள் - பெ. சி.
மு. பெயர். குருட்டு மணி வந்தது, வந்தான் - ஆ.
சி. மு. பெயர். செங்கண் அரிமா வந்தன, வந்தனர்
ப. சி. மு. பெயர். நொண்டி மணி வந்தது, வந்தான்.
ஓ. சி. மு. பெயர் எனச் சினை முதற்பெயர்
நான்காகும். 24
தொ.17.

முறைப் பெயர்கள்

664. பெண்மை முறைப் பெயர் ஆண்மை முறைப்பெயர்
என்பது ஆயிரண்டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே.

பெண்மை சுட்டிய பெயர்

665. பெண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றிய நிலையே

ஆண்மை சுட்டிய பெயர்

666. ஆண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலையே

பன்மை சுட்டிய பெயர்

667. பன்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றே பலவே ஒருவர் என்னும்
என்று இப்பாற்கும் ஓரன்னவ்வே.

ஒருமை சுட்டிய பெயர்

668. ஒருமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவர்க்கும் ஒன்றிய நிலையே

தாம் என்னும் பெயர்

669. தாம் என் கிளவி பன்மைக் குறித்தே.

தாய் பால் கொடுத்தது, கொடுத்தாள் - பெ. மு.
பெயர். தந்தை அழைத்தது, அழைத்தான் - ஆ. மு.
பெயர் என இருவகை முறைப் பெயர்கள். 25

இலக்குமி வந்தது, வந்தாள் என ஒன்றற்கும்
ஒருத்திக்கும் பொருந்திய நிலை 26

மணி வந்தது, வந்தான் என ஒன்றற்கும்,
ஒருவனுக்கும் பொருந்திய நிலை 27

பன்மை சுட்டிய பெயர்கள், அஃறிணையில் ஒன்று,
பல எனப் பொதுவாக வருதலும், உயர்திணையில்
ஆண், பெண் என்ற இருபாலையும் குறிக்கும்
ஒருவர் என்னும் சொல், ஒன்று, பல, ஒருவர் என்ற
முப்பாற்கும் பொதுவாய்வரும். 28

ஒருமையைக் குறிக்கும் எல்லாப்பெயரும்
அஃறிணை ஒன்றன்பால், உயர்திணை ஆண்பால்,
பெண்பாலுக்கும் பொருந்தி வருவன. 29

தாம் வந்தார்; தாம்வந்தன; என இருதிணை சார்ந்த
பன்மைக்கும் உரிமை உடையது. 30

தான் என்னும் பெயர்

670. தான் என் கிளவி ஒருமைக் குரித்தே.

எல்லாம் என்னும் பெயர்

671. எல்லாம் என்னும் பெயர் நிலைக்கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்தாகும்மே.

அதற்கு மேலும் ஒரு விதி

672. தன் உள்ளுறுத்த பன்மைக் கல்லது
உயர்திணை மருங்கின் ஆக்கம் இல்லை.

நீயிர், நீ என்னும் சொற்கள்

673. நீயிர் நீ என வருஉம் கிளவி
பால் தெரிபிலவே உடன் மொழிப் பொருள

அவற்றுள் நீ என்னும் சொல்

674. அவற்றுள்
நீ என் கிளவி ஒருமைக் குரித்தே.

நீயிர் என்னும் சொல்

675. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.

ஒருவர் என்னும் சொல்

676. ஒருவர் என்னும் பெயர் நிலைக்கிளவி
இருபாற்கும் உரித்தே தெரியுங் காலை.

தான் வந்தான்; தான் வந்தாள்; தான் வந்தது; என இருதிணை சார்ந்த ஒருமையைக் குறிக்கும். 31

எல்லாம் என்னும் பெயர்த் தன்மையுடைய பொதுச் சொல் பன்மைப் பாலைக் கருதிய தன்மைத்தாகும். விரவுப் பெயராக அமையும். 32

எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர்,
தன்னையும் இணைத்த உள்பாட்டுத் தன்மைப்
பன்மைக்கு அல்லது உயர்திணையில் வருதல்
இல்லை. 33

நீயிர், நீ என்ற முன்னிலை விரவுப் பெயர்கள் பால்,
திணை வேறுபாடு தெரிதல் இல்லை.
இருதிணையையும் இருபாலையும் ஒருங்கும்
மொழியும் பொருளுடையன. 34

அவற்றுள் நீ என்னும் பெயர் திணை உணர்த்தா
தாயினும் ஒருமையைக் குறிக்கும். 35

நீயிர் என்னும் சொல் இருதிணையிலும்
பன்மையைக் குறிக்கும் 36

ஒருவர் என்னும் சொல், பன்மை வடிவு இருந்தாலும்,
ஆண்பால், பெண்பால் இரண்டையும் குறிக்கும்
ஆராய்மிடத்து. 37

அதன் வினை முடிபு

677. தன்மை சுட்டின் பன்மை ஏற்கும்.

நீ, நீயிர், ஒருவர், என்னும் சொற்களுக்
மேலும் ஒரு முடிவு

678. இன்ன பெயரே இவை எனல் வேண்டின்
முன்னம் சேர்த்தி முறையின் உணர்தல்.

பெண்மகன் என்னும்சொல் பெண் வினை
கொள்ளும்

679. மகடே மருங்கின் பால் திரிகிளவி
மகடே இயற்கை தொழில் வயினான.

பெயர் ஈறு செய்யுளில் திரிதல்

680. ஆ ஓ ஆகும் பெயருமாருளவே
ஆயிடன் அறிதல் செய்யுளுள்ளே.

உயர்திணை ஈறு அமைந்த விரவுப் பெயர்க்
681. இறைச்சிப் பொருள் வயின் செய்யுளுள் கிளக்கி
இயற்பெயர்க் கிளவி உயர்திணை சுட்டா
நிலத்து வழி மருங்கில் தோன்றலான.

பிறதிணை வழிப் பெயர்கள் உயர்திணை
சுட்டுதல்

682. திணையொடு பழகிய பெயரலங் கடையே.

ஒருவர் என்னும் சொல், அதன் பன்மைத்
தன்மைக்குத் தக பன்மை வினைகொள்ளும்.
ஒருவர் வந்தார். 38

நீ, நீயிர், ஒருவர் என்ற சொற்கள், இன்ன திணை,
இன்ன பாலையுணர்த்தும் என்பதைச்
சொல்லுவானது குறிப்பை அறிந்து, வழக்கில்
உணர்ந்து கொள்க. 39

பெண்பால் இடமாகப் பால் திரிந்து வழங்கும்
பெண்மகன் என்ற சொல் பெண்பால் வினை
கொள்ளும். பெண்மகன் வந்தான். (649) 40

நல்லான், நல்லாள், நல்லார் என்பன நல்லோன்,
நல்லோள், நல்லோர் எனச் செய்யுளில் வரும்.
இடன் அறிந்து தெரிந்து கொள்க. 41

அகத்திணைச் செய்யுள்களில் வரும்
கருப்பொருளைச் சார்ந்த இறைச்சிப் பொருளை
உணர்த்தும் கடுவன், முதுமகன், மூலன் போன்ற
சொற்கள் உயர்திணை வடிவில் இருந்தாலும்
உயர்திணையைச் சுட்டாமல் கருப்பொருளாகிய நிலம்
சார்ந்த வழித் தோன்றுதலான், அஃறிணை சுட்டும்
என்பதாம். 42

விடலை, மீளி, காளை, போன்ற திணை சார்ந்த
சொற்கள் உயர்திணையைச் சுட்டும் இவை
அல்லாதன அஃறிணையைச் சுட்டும். 43